Clown Doctors:

Serieus werk met een rode neus

door Mirte de Rozario

ORANJESTAD — Ze vrolijken de dag op van kinderen die in het ziekenhuis liggen. Bij de jonge bewoners van Bibito Pin en Casa Cuna moeten ze het vertrouwen winnen. En de ouderen in Maristella genieten van de aandacht die ze krijgen. "Clown Doctor zijn is serieus werk", aldus *Wowograndi*.

Zij is een van de Clown Doctors die er bijna elke dag voor zorgt dat een glimlach op het gezicht van een kind of een oudere komt. "Dat moment van die eerste lach is magisch."

Clown Doctors werd in 2000 opgericht. Aanvankelijk kwamen de clowns alleen in het Horacio Oduber Hospitaal (HOH), waar ze twee keer per week gedurende vier uur de patiëntjes op de kinderafdeling wat afleiding gaven. Dankzij diverse donaties en sponsors zijn de Clown Doctors sinds anderhalf jaar ook elke dag te vinden in Bibito Pin (tehuis voor verstandelijk gehandicapte kinderen), kindertehuis Casa Cuna (voor 0 tot 6 jaar) en Maristella (ouderenzorg).

Oprichter Peter Ballière vertelt dat met deze instellingen en het bezoek aan het ziekenhuis de grens van de huidige clown doctors is bereikt. "Het werk dat mijn clowns doen is intensief en vergt een hoop energie van ze. Clown Doctors is aangesloten bij een internationale organisatie en die wil dat de clowns in loondienst zijn, zodat ook aan hen eisen kunnen worden gesteld. Ze volgen workshops, krijgen dramalessen en leren improviseren en bodylanguage." Ballière zou heel graag willen uitbreiden, want hij weet dat er meer instellingen zijn die graag een bezoek van de Clown Doctors willen. "Zonder extra geld zit dat er helaas niet in. Meer instellingen betekent ook dat er meer clowns inzetbaar moeten zijn. En dan zou er eigenlijk ook een kantoor moeten komen, van waaruit kan worden georganiseerd."

Wowograndi (links) staat samen met een andere clown doctor aan het bed van een patiëntje in het ziekenhuis.

De clowns werken in duo's. "Elke clown heeft een maatje", aldus Ballière. Dat is ook nodig, om het spel niet stil te laten vallen als een clown even geen inspiratie heeft. "Het werk is creatief en er komt een hoop improviseren bij kijken. Dat doen mijn clowns uren achter elkaar. Een maatje is dan geen overbodige luxe."

ZIEKENHUIS

"Als ik met mijn maatje in het ziekenhuis kom, praten we eerst even met de verpleging", vertelt Wowograndi. "Dan horen we of er nieuwe patiëntjes zijn bijgekomen of dat kinderen zijn ontslagen. We krijgen ook summiere informatie over het genezingsproces, zodat we daarmee rekening kunnen houden." Samen met haar maatje loopt Wowograndi vervolgens door de gangen van de kinderafdeling. De meeste patiëntjes waarderen de clowns en genieten van het bezoek. "Als ze echt bang zijn, proberen we voor de deur het spel te spelen. En lukt dat ook niet, dan lopen we door. Maar dat gebeurt eigenlijk niet zo veel."

Met de oudere kinderen wordt gespeeld en gezongen. Daarbij schromen de clowns niet om ziekenhuisattributen te gebruiken. "Een van de patiëntjes zei tijdens het spel dat hij de pijn door zijn katheder heen voelde wegstromen en lol voelde binnenstromen. Kijk, dat doet mijn clownshart goed", aldus Wowograndi. Ook de baby's en peuters krijgen clowns op bezoek. Met deze allerkleinsten wordt gezongen en ze worden geaaid. "Daar genieten ze van. Prachtig toch als je dit als clown kunt doen?"

CASA CUNA

Bij de instellingen gaat het er anders aan toe. Daar proberen de clowns eerst het vertrouwen van de kinderen te winnen. Ballière legt uit dat deze kinderen in een heel moeilijke thuissituatie zitten. "Het plezier van een clown doet ook hen goed. Maar wel stapje voor stapje." Wowograndi vertelt dat er twee mannelijke clowns zijn. "Dat vinden vooral de jongens van Casa Cuna prachtig. Daarmee is bij hen al een grote stap gewonnen."

JURK

Wowograndi komt ook bij Maristella. Daar danst en kletst ze veel. "Deze ouderen hebben weinig sociale contacten en ons bezoek verlicht hun dag." Ze vertelt dat ze speciaal voor de bewoners van Maristella in een clownsjurk loopt. "Zij vinden een jurk leuker dan een broek. Nou, dat is toch geen probleem?" Een man in een rolstoel kon niet meer lopen. "Mijn maatje en ik gingen dansen en hij zei dat hij niet meer kon dansen. Ik heb deze man toen in zijn rolstoel meegetrokken en samen hebben we salsa gedanst. Hij kon nog wel dansen!" Ouderen die weinig sociale contacten meer hebben, stoppen met praten. Door de komst van de clowns bij Maristella is een aantal van hen weer gaan praten. "Een beetje aandacht doet wonderen", glundert Wowograndi.

Af en toe krijgt Ballière het verzoek of een van zijn clowns ergens een optreden kan verzorgen. "Dat doen we dus niet. De clown doctors zijn geen gewone clowns, die op aanvraag een kunstje vertonen of gekke dingen doen. Het zijn 'doctors' die een lach toveren op het gezicht van mensen die daar behoefte aan hebben." Wowograndi vult hem aan. "Daarom heb ik ook geen geschminkt gezicht. Wij hebben een rode neus en hebben een zelfgemaakt clownspak dat past bij ons eigen karakter."

Ze kreeg een keer een opmerking van een patiënt die verbaasd constateerde 'hee, je bent een mens'. "De verbeelding van een kind is heel groot en daar spelen wij als clown doctor op in." Tegen een ander kind dat aan Wowograndi vroeg waar zij woonde, zei ze: "ik woon rechts achter de boom met de lolly's, iets voorbij de regenboog. Je mag me opzoeken, als je wil."